

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino
vred in v Mariboru s
pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Stev. 40.

V Mariboru, dne 3. oktobra 1901.

Tečaj XXXV.

Nemci se posvetujejo.

Štajerski Nemci se bodo 5. in 6. oktobra t. l. zbrali na dveh krajih in povsodi se bodo posvetovali, kako bi se dal hitreje in uspešneje ponomčiti slovenski rod na Spod. Štajerskem. Eno zborovanje bo v Radgoni, tamkaj se bodo posvetovali pripadniki nemško-narodne stranke. Drugo zborovanje se bo vršilo v Mariboru. To zborovanje sklicujeta združeni spodnje-štajerski nemški stranki in sicer vsenemška in nemško-narodna.

Natančneje se nam sicer ne pove, o kakih spodnje-štajerskih zadevah se bo govorilo na teh zborovanjih, ali nam se zdi, da je dovolj rečeno s splošnimi besedami, ki stoje na vabilih: Posvetovali se bomo o skupnem odločnem nastopanju proti skupnemu sovražniku nemškega naroda na Spodnjem Štajerskem. Ker sta obe nemški stranki, ki obstojita na Spod. Štajerskem, podpisani na vabilih, ni nobenega dvoma, da so jim skupni sovražniki edino le Slovenci.

Mi občudujemo nemško drznost, ki si upa na slovenskih tleh stare prebivalce, ki so Slovenci, imenovati svoje sovražnike. Še bolj občudujemo drznost, s katero se pozivljajo spodnještajerski Nemci na odpor proti svojim skupnim sovražnikom, proti nam Slovincem. Tako daleč smo torej že prišli! Ljudje, ki so prišli med nas in živijo od nas, imenujejo nas sovražnike in nam napovedujejo boj.

Kaj naj Slovenci odgovorimo na taka izzivanja? Skrajni čas je, da tudi naši voditelji skličejo zaupnike slovenskega naroda

skupaj, na katerem se bo posvetovalo, kako odbijati boj, ki se nam vsiljuje od nemške strani. Skrajni čas je, da si tudi spodnještajerski Slovenci sestavimo natančen program za naše bodoče delovanje in strmljenje. Nasprotniki se zbirajo in posvetujejo, mi pa spimo.

Slovenjegraški okoličani, še eno v premislek!

Skrbni starši vse prej dobro premislijo, predno izroče komu svojega otroka v uk. Dobro blago se samo hvali, če pa vidiš koga svoje blago čez mero hvaliti in ponujati, moraš biti previden, da ne boš »Boštjan goljufan«. Podamo vam v teh le vrstah v premislek to-le vprašanje: Kaj bi radi napravili iz vaših otrok tisti, ki jih silijo v nemško šolo? — Poglejte si mesto! Drevo se spozna po sadu.

1. Narodne odpadnike ali nemškutarje. Slov. Gradec je bilo selo Slovencev, to kaže ime; kaj pa je danes? Večina mestjanov je zarod slovenskih starišev, to bereš iz napisov, kamor pogledaš, a danes se med njimi slovenski rod in jezik zaničuje. To bodo postali tudi vaši otroci. Čujte svojega nekdanjega škofa Slomška: »Kdo ponemčuje neprenehoma naše slovenske trge in sela, ter po nemščini zeva, kakor klopotec po vetru, rekoč: le nemško! le nemško! Vse to nemškutarji delajo, ki slovenske zemlje kruh zauživajo, in pijejo vince slovenskih gor, slovenski narod pa

zasramujejo, in napeljujejo proste Slovence nemškovati in nemško vsaj napol hrustati. — Nemškutarjev ne skrbi, naj bi se naša draga mladina v šoli krščanskega nauka prav živo naučila, se privadila Bogu lepo služiti, očeta in mater za ljubo imeti, ljubiti svojo domovino, spoštovati cesarja in slušati svojo postavno gosposko, naj bi prirasla mladež naša bistro glave in pa zlahtnega srca. Le nemško! le nemško! naši nemškutarji na ves glas upijejo, pa ne pomislijo, da je slovensko mladež po nemško šolati ravno toliko, kakor prazno slamo mlatiti; veliko ropotanja, malo pa čvrstega zrnja. Otroci se naučijo po nemško kleti, svoje rojake za zijake imeti, se domačega blaga sramovati in se le s ptujim bahati. Tako izšolana mladina je na pol sirova jed; ni ne Slovenec, in ne pravi Nemec; vsakega pol ploda, malo — malo pridnega. Glejte nemškutarije žalostni sad!

2. Sovražniče samostojne Avstrije ali prusake. Gotovo ste že videli v mestu, kako vse, staro in mlado, žensko in moško, nosi na prsih modrih ali plavice, dokler ta zel po polju cveti. Tega ne storijo za kinč, ampak da očitno kažejo, kaj nosijo v srcu in kogar somišljeniki so. Modriš si na prsi pripenjajo taki, kojim srce gorkeje bije za Prusijo nego za samostalno Avstrijo. Modrišarji so somišljeniki tistih, ki stavijo luteranskim tujcem most preko Avstrije do Adrije. Vsaka ponemčevalna šola je nov steber za ta most. Več ko se slovenskih otrok ponemči, prej bo ta most gotov. Bodete-li vi, slovenski in krščanski okoličani

Listek.

Materina smrt.

(Spisal Al. Kokelj.)

(Konec.)

Tudi mati je pozneje pozabila njegovo nepokorščino ter mu je zopet skazovala svojo ljubezen. On jo je pa tudi pristrčno ljubil ter ji pošiljal iz mesta raznih darov o njenem godu, o Božiču, o Veliki noči itd. Večkrat je bila tudi pri njem v mestu ter se je igrala z malimi unuki in unukinjami. Prav dobro so se vzeli skupaj in to po vsej pravici, saj pravijo ljudje, da čim starejši postaja človek, tem bolj je podoben otroku.

Ker je bila torej taka ljubezen med njima, so takoj, kakor hitro je bila ona nevarno zbolela, pisali ponj, da naj pride domov, toda njega ni bilo ob določenem času. To je še bolj povečalo zmešnjavo. Mladi Dolinar in Dolinarica sta jokala, otroci so jokali, ker so videli, da oče in mati isto delata. Posli pa tudi niso bili za nobeno rabo. In kolikor bolj se je približeval večer, tem slabejša je bila mati. Videti je bilo, da se je res približala njena zadnja ura; le tu in tam je še odprla oči in srpo pogledala okrog postelje stoječe ljudi. Izgovarjala je tudi posamne besede, kakor: »Jezus, Marija — Joj-

mene, rešite me« itd. Na Jakoba je bila revica že popolnoma pozabila. Že so bili užgali mrtvaško svečo, domači so poklekli okrog njene postelje in molili litanije vseh svetnikov tako goreče kot malokdaj v življenju. Stara mati pa je mirno spala, bila je že bolj podobna mrliču kot živemu človeku. Še enkrat je odprla oči, še enkrat se je stresla in njena blaga duša se je ločila od telesa ter je splavala v zgornji boljši svet ob šestih zvečer na dan sv. Tomaža apostola.

Oj, kak nered je bil zdaj pri Dolinarjevih! Vsi so letali sem in tja. Nihče ni vedel, česa bi se lotil. Iz zvonika župnijske cerkve pa se je oglasil veliki zvon ter je glasno naznanjal ljudem, da se je preselila v večnost jedna najlepših duš tistega kraja. Ves nemir po vasi je naenkrat potihnil; gotovo se je vsak vašan pobožno prekrizal in izmolil jeden ali dva očenaša za njeno dušo. Naglo so se bili sešli bližnji sosedje, tolažili so domače, naredili mrtvaški oder za ranjko ter jo takoj položili nanj. V roke so ji dali molek in sv. razpelo, okrog glave so ji nadevali raznovrstnih podob in na vsaki strani odra so prižgali tri sveče. K nogam so postavili posodico z blagoslovljeno vodo, da so jo mogli poskropiti oni, ki so prišli molit. Tako je ležala stara žena na mrtvaškem odru. — Pri Dolinarjevih pa je bila tista noč jedna

najbolj žalostnih: nihče ni očesa zatisnil, ker so bili vsi preveč vznemirjeni in potrti.

II.

Nič ni stalnega na svetu; jeden človek odide, drugi pride, jeden se rodi, drugi umrje. Teh mislij so bili tudi ljudje, ko je drugo jutro zvonilo z vsemi zvonovi umrlej Dolinarici. »Stara je bila, dolgo se je branila smrti, na zadnje pa jo je vedar le pobralo«, tako je rekel marsikak vašan. In zopet drugi je menil: »Dolgo je živela, a še premлада je umrla, tako dobrih gospodinj je malo«. In res, da je bila stara Dolinarica dobra gospodinja in izvrstna mati, to se je pokazalo tudi pri njenej smrti. Ves dan so jo hodili ljudje škropit od blizu in daleč, majhni in veliki, ženske in moški. Marsikatera ženica se je bridko zjokala pri njenem odru, poskropila jo in pobožno molila. Druga jo je zopet kazala malim otrokom rekši: »Vidiš, tu leži Dolinarjeva mama, katera te je tako rada imela. Le poklekni in pobožno moli, da bo v nebesih prosila za te!« In mali otroci so storili, kakor so jim ukazale mamice; poklekli so, sklenili drobne ročice in molili za ranjko. Vsi, o cela vas, cela župnija in še daljni ljudje so kazali veliko sočutje do Dolinarjevih. Sožalnih telegramov seveda niso pošiljali, tudi ne vincev in pisem, a molili

tudi pomagali staviti ta most? Kako bi se kedaj vašim potomcem godilo, ako bi se ta most res dogotovil, vam danes tužno pričajo Poljaki pod prusko oblastjo. Naj vam zapišemo le eden zgled. Da bi prej ko prej poljski rod ponemčili in poluteranili, je vlada zapovedala, da morajo biti šole popolnoma nemške. Niti krščanski nauk se ne sme učiti v poljskem, otrokom razumljivem jeziku. Ker tako ne morejo duhovniki otrok nič naučiti, jih bi radi nekateri posebej učili. Pa tudi to se ne pripusti. Ko je na primer 19. junija župnik Nižinski v mestecu Dobricah pripravljaj poljske otroke posebej za prvo sveto spoved, pridrl je mestni župan z žandarji in razpodil župnika ter otroke. Ali bi ti mirno spal v svojem grobu, če bi le količkaj pripomogel, da bi se kedaj tako go-dilo v naši ljubi domovini?

3. Odpadnike od Rima ali od katoliške vere. To vam pravi že zdrava pamet. Če se bo namreč otrok moral učiti krščanski nauk v nerazumljivem jeziku, ga prvič jasno razumel ne bo, drugič pa tudi ne bo ljubil in čislal krščanskih resnic, kajti kar se komu v glavo vbija, to se mu ne prikupi, ampak pristudi. Poleg tega pomislite še to: vaši otroci se bodo vsak dan shajali z otroci, izmed katerih mnogi pač ne morejo prinesiti s seboj veliko verske gorečnosti in pobožnosti. Kakoršno drevo, tak klin, kakoršen oče, tak sin. Ena sama garjeva ovca pa zadostuje, da celo čredo okuži. Že samo vsled tega je velika nevarnost, da vaši otroci postanejo lahko versko mlačni že v šoli, in potem po šoli somišljeniki tistih, katerih v cerkvi pri pridigi menda malokedaj vidite, pač pa si najemajo luteranske pridigarje, in kateri se bratijo ter družijo s tistimi, ki vpijejo: »Proč od Rima!«

4. Bebe in neotesance. V tujem jeziku se ne moreš nikdar toliko naučiti, kakor v materinem. Sičar pa šole namen ni, otroke le učiti, ampak otroke tudi vzgojevati, to je šole imeniten in poglavitni namen. Otrok pa se vzgojuje, ako se v njegovem srcu zatira, kar je slabega, pa se vanj seje in zaliva, kar je lepega, dobrega, blagega, plemenitega. To se pa uspešno ne more doseči v šoli, kjer se otroci zaradi materinega jezika po strani gledajo ter se jim s tem iz srca rujejo korenike najblajših čutov. Poslušajte modrega in učenega Slomška: »Kaj pa hočejo nemškutarji slovenskemu rodu storiti? Derhal želijo v dušni temi pustiti, naj bi ubogo ljudstvo za nos vodili; hočejo, naj bi Slovenci tiho djali, da bi jim lahko domače blago jemali in jih ponemčili.«

so povsodi za-njo in sorodniki so najemali maše. In tisti večer, ko so jo drugi dan imeli pokopati, je bilo pri Dolinarjevih toliko ljudij kot včasih po zimi v cerkvi, kakor so pravili pozneje. Posebno sorodniki so bili razven Jakoba vsi zbrani. Uganjevali so, kaj bi ga bilo zadržalo, a gotovega niso mogli nič izvedeti. Glavna govorica pa se je sukala le okrog ranjke ter so zopet in zopet naštevati vse njene dobre lastnosti. O tu je bilo pač drugače kot je pri gospodi. v mestih! Ondi izroče domači tujcem skrb za človeka, ko enkrat umrje, sami pa ga zapuste in jedva pogledajo, kako je napravljen na mrtvaškem odru. Da bi molili za rajnega ali dali za kako sv. mašo, to jim pride le malokedaj na misel.

Toda treba je, da zapustimo za nekaj časa to našo družbo in pogledamo, kje je Jakob. Njega takrat ni bilo v Ljubljani, ko je dobil z doma pismo, marveč šel je bil radi neke sodnijske preiskave v nasprotni del dežele. A prišedši nazaj spoznal je takoj nevarnost, v katerej je bila mati, ter se je nemudoma podal na svoj rojstveni dom. Tisti večer, ko je bilo zbranih pri Dolinarjevih toliko ljudij, korakal je ravno po klancu proti vasi navzgor. Mlad, močen mož ga je spremljal in mu nesel malo prtljago. Bilo je precej temno; nebo so pokrivali oblaki in droben

Da bi to, ali samo eno ali drugo, kar je navedeno v teh štirih točkah, postal le en otrok iz okolice, tega pač gotovo ne bi rad videl nobeden oče in nobena mati; tako malo ljubezni nimaš do svojega otroka. Zatoraj, če še ne boš imel miru, pa bodo še hodili loviti tebe in tvoje otroke, bodi trden, moški, ne daj se preslepiti. Reci vsakemu takemu lovcu z resničnim prijateljem tvojih otrok, rajnim Slomškom: »Slovenci nočemo nobene vojske in prepira ne iščemo, ampak le svoje pravice, svojim sosedom rekoč: »Kar ne želite, da bi vam drugi storili, ne želite storiti tudi vi nam.« Pustite Slovincem dve reči, ki sta nam dragi kakor svetle oči: sveto katoliško vero in pa besedo materino! Po nemščini se je svoje dni kriva vera v naše kraje vrnila, po nemščini se nam tudi v naših časih ponuja. Pade naša prava vera, pade tudi naša sreča. Mi nočemo v nemar pustiti nemški jezik. Pridno se hočemo nemške besede učiti, pa slovenske še bolj. Prijazno bomo pravičnim Nemcem roko podajali v vseh poštenih rečeh, pa tudi svoj materni jezik bomo krepko varovali. Slovenci in Nemci smo Avstrijanci; enakopravnost naj bo naš pas in pa krščanska ljubezen! Enake dolžnosti hočemo voljno nositi, pa tudi zavživati enake pravice, in ljubi mir bo med nami doma.«

Politični ogled.

Novi predsednik zjedinenih držav severo-amerikanskih. Do 4. marca 1905 je zdaj postavljen za predsednika zjedinenih držav severo-amerikanskih, dosedaj podpredsednik Todor Roosevelt, kateremu to mesto pristojba po določilu postave, ki zahteva, da v slučaju smrti predsednika na njegovo mesto stopi podpredsednik in vodi državo in njeno politiko v isti smeri kakor umrli predsednik do preteklosti časa za novo volitev predsednika. Todor Roosevelt je rojen v New-Yorku leta 1852. od jako premožne rodovine, katera se je tam iz Holandije naselila. Sedanji predsednik se je uže v mladih letih iztical v politiki, ter je bil uže prefekt v New-Yorku in komisar pod predsednikom Harrisonom. Slovi kot odločen mož in je velik nasprotnik Nemcev, kateri bi tudi v zjedinenih državah hoteli imeti prvo besedo. On je odločno povedal, da hoče Ameriko za Amerikane. O zadnji vojski proti Španiji je bil položil podpredsedniško čast in se podal v vojsko. Prošnje vseh političskih oseb niso pomagale, odišel je bil na otok Kubo in ondi

zbral polk prostovoljcev, s katerimi se je vojskoval pri Sant Jago; ko je bil sklenjen mir, povrnil se je v New-York in prevzel podpredsedniško mesto. Atentat v Buffalu ga je privedel do voditelja velikanske in raznorodne države.

Sestanek katoliških kmetov. Češka katoliško-narodna stranka na Moravskem je priredila dne 22. sept. shod krščansko-mislečih kmetov. Udeležilo se ga je velikansko število nad 17.000 kmetov. S tem veličastnim shodom so izrekli moravski kmetje, da hočejo imeti lastno, samostojno organizacijo. Kot govorniki so nastopili državna poslanca dr. Hruban in dr. Stojan, deželni poslanec Ševčík, učitelj Hadliček, urednik Šamalik in Šramek. Ker je na Spodnjem Štajerskem liberalizem začel zbirati svoje redke somišljenike med kmeti, treba bo tudi krščanske kmete zjediniti v trdno zvezo. Prej ali slej se bo to delo moralo izvršiti.

Materin jezik pri vojakihi. Naši čitatelji še se bodo spominjali, da je bilo mnogo čeških in tudi nekaj slovenskih dosluženih vojakov zaprtih, ker so se pri kontrolnih shodih oglašali z »zde« ali »tukaj«. Ravnalo se je, kakor da bi morala vsled teh nedolžnih besedic razpasti naša armada. Tudi naglašanje, da mora vladati v dobri armadi le eden jezik, je bilo pretirano. Letošnjih manevrov na Hrvaškem in Ogrskem se je udeležilo tudi hrvatsko in madjarsko domobranstvo, ki ima hrvatski oziroma madjarski poveljstveni jezik. Vkljub temu so se manevri dobro izvršili, vsaj poveljstveni jezik ni delal ovir. Neki dunajski časnik piše o teh manevrih: »Kar tujim gostom na delih našega vojaštva najbolj ugaja, je skupno delovanje vojske in domobrancev kakor popolno jednakopravnih činiteljev, neovirano skupno delovanje istih vzlic različnosti poveljstvenega jezika! Včeraj n. pr. se je dogajalo neredko, da je eden in isti opazovalec mogel čuti, kakor se je isto povelje dajalo hkratu v treh različnih jezikih: »Habt acht« se je glasilo pri četah linije, »Vigiaz« pri ogrskih honvedih in »Pozor« pri hrvatskih domobranci; potem zopet »Halt«, »All« in »Stoj!« Jednotnost v izvežbanju in sličnost v načelih, po katerih se vrši vežbanje, sta, ki premostujeta različnost v izobraževalnem in poveljstvenem jeziku! No, nemški jezik torej ni edino rešilen. To morajo sedaj Nemci sami priznati in to je že nekaj.

Pruski vojaki na avstrijskih tleh. Naš zunanji minister Gulohovski se je hotel zopet enkrat Prusom in Prusakom prikupiti. Pruski vojaki, ki so bili v vojski s Kitajsko,

sneg je po malem naletaval. V časih se je vzdignila burja ter mu je nesla sneg ravno v oči, a vkljub temu je korakal dalje. Da mu je mati umrla, to je bil izvedel že na potu. Kake misli so li navdajale našega Jakoba tedaj? Nikakor ne vesele; zelo bridko mu je bilo pri srcu. Umrli mati mu je bila pred očmi, mati — ležeča na mrtvaškem odru... Tista dobra ženica, ki ga je tako skrbno vzgojila, ki ga je najprej učila Boga spoznavati in ljubiti, tista je torej mrtva. In zdaj jo bodo dejali v grob! Ondi bo trohnelo to srce, ki je njega tako srčno ljubilo. Take in jednake misli so ga navdajale, ko sta korakala s spremljevalcem proti vasi navzgor. Srce Jakobovo je bilo nemirno, oko mu je včasih porosila solza, katero pa je naglo obrisal. In glej, že sta pred domačo hišo, že čujeta glase znanih ljudij! Še jeden korak in Jakob stoji na pragu rodne hiše. Počasi gre po veži, stopi v sobo, kjer so bili ljudje, a on se niti ne ozre na-nje, niti ne reče kake besede, marveč gre naravnost k mrtvaškemu odru. Pogleda mater, poškropi jo, poljubi ji čelo, poklekne in moli... Ljudje so seveda obmolknili kakor bi trenil ter so presenečeni gledali ta prizor. — In drugi dan so pravile matere svojim otrokom po celem vasi, po celem župniji in še dalje, kako rad je imel Jakob svojo mater, da je celo mrtvo

poljubil, kako je molil vpričo ljudij, čeprav je tako imeniten gospod itd. Omeniti moram, da se je zdelo vse to ljudem tistega kraja nekaj nenavadnega.

Kaj se je še dalje godilo ta večer pri Dolinarjevih, ne bom popisoval. Da ni bilo nobenega veselja in prave govorice, to lahko vsak razume. A povedati hočem zopet, kak je bil Dolinaričin pogreb. — Drugo jutro sešlo se je bilo ondi dokaj ljudij; doma so le tisti ostali, ki niso mogli iti. Staro mater so zabili v rakev, potem pa so vsi navzoči zmolili klečeč jeden rožni venec za njeno dušo, kakor je še dandanes navada na Gorenjskem. Po končanej molitvi so vzeli štirje možje rakev na svoje rame ter so nesli staro Dolinarico k večnemu pokoju — v hladno zemljo. Niti jednega venca ni bilo na rakvi, niti kake druge okrasbe razven križa, kateri se je že od daleč svetil. Prva za rakvo sta stopala Jakob in Ivan, za njima so se vrstili drugi sorodniki, sosedje, prijatelji, znanci in več beračev, kateri so tudi hoteli svoji dobrotnici skazati poslednjo čast. Niso bili pokriti, niso se razgovarjali med sprevedom, niso gledali okrog kakor delajo po mestih, marveč mirno, počasi so se pomikali naprej in molili sv. rožni venec. Ko so pa bili prišli že blizu cerkve, so jim prišli duhovnik nasproti; blagoslovili so truplo in odšli.

so se v Trstu izkrcali ter skozi Avstrijo vrnili na Prusko. To priliko je uporabil grof Gulohovski. Dosegel je, da so se pruski vojaki na avstrijskih tleh sprejemali kakor najslavnejši junaki. Na raznih kolodvorih so jih pozdravljali avstrijski častniki, priredile so se jim dragocene pojedine in druge prijetnosti. Našim Prusakom je poskakovalo srce od samega veselja. Ko pa so se vrnili avstrijski vojaki, ki so morali na Kitajskem braniti s puško in mečem čast naše Avstrije, se nihče ni zmenil zanje. Tiho so prišli domov ter tiho začeli nadaljevati na avstrijskih tleh svojo službo.

Odgovor na nemške surovosti. V Litovli na Moravskem so si pridobili Čehi lansko leto pri volitvah občinski zastop. Vsled tega je postalo razmerje med Čehi in Nemci jako napeto. Letos so otvorili Nemci majhno nemško šolo in ob tej priliki so si povabili od vseh strani somišljenikov, da z velikim številom protestirajo proti češkemu prodiranju. Udeležencev se je zbralo okoli 10.000. Svoji »ljubezni« do Čehov so dali udeleženci s tem duška, da so jim razbijali okna ter natepli vsakega, ki je govoril češki. Zraven so peli »Wacht am Rhein«. Čehi so na te nemške čine jako primerno odgovorili. Malo dni pozneje je bil v Litovli sej. Prišli so tudi nemški trgovci ter ponujali lepo blago, a ne enega Čeha ni bilo blizu, da bi kupil. Nemški trgovci so morali pospraviti blago in oditi. Tako so odgovorili Čehi nemškemu nasilju. Na Moravskem so Čehi gospodarski izborni organizirani. Čehi kupujejo le pri Čehih. Vsled tega bo padla občina Litovel in padla bo kmalu tudi največja nemška trnjava na Moravskem, Olomuc.

Rusi o Vsenemcih. »Moskovska Vedomosti« piše o avstrijskih Vsenemcih povodom predstojajočih volitev v češki deželni zbor: Pred vsem je očitna predrznost, s katero si tolpa ljudi, katere politična delavnost je samo kronika škandalov, in ki bi prej spadali pod kriminal nego v zbornico,

Običajne pogrebne slovesnosti tu ne bom popisoval, ker je to vsakemu manj ali bolj znano. Povem naj le, da se je marsikdo bridko zjokal, ko so gospod vrgli prsti na rakev in molili pogrebne molitve. Ob enem pa je navzoče tolažila sladka nada, da bo ta blaga žena enkrat zopet vstala iz groba v lepšem, častitljivejšem telesu. Da, vstali bomo enkrat, v lepšem, častitljivejšem telesu v boljše življenje, kjer ne bode več nobene bridkosti.

Ko je bil pogreb končan, odšli so nekateri domov, drugi so ostali še nekaj časa na pokopališču, škropili so grob z blagoslovljeno vodo in izročali dragi ranjki zadnje pozdrave.

O te dobre ženke ljudje pač niso kmalu pozabili! Prešla je zima in prišla je zopet ljuba pomlad; mnoga cvetica je bila vzcvela in zopet zvenela, mnoga lastavica se je povrnila v naše kraje in zopet odletela na topli jug, a domači in drugi ljudje so jo imeli še v živem spominu. Najbolj so jo pogrešali mali Dolinarjevi unuki, s katerimi se je blaga žena tako rada igrala in kratkočasila. In po vasi so izpraševali otroci svoje matere: »Kje pa je Dolinarjeva mamica zdaj?« In rekle so jim, da zdaj gleda ljubega Boga v nebesih in da jih bo pri njem zatožila, ako ne bodo pridni. In mali so verjeli in obljubili, da bodo vedno pridni.

Jednako tudi Jakob ni pozabil svoje mamice. Na njenem grobu je dal napraviti lep spominek in, kedar je prišel po leti s svojo družino v domačo vas, vselej je obiskal tudi pokopališče, grob svoje matere. In mali unuki so trgali rože na njenem grobu ter jih nosili s seboj v mesto za spomin. — Dolinarjeva hiša pa še zdaj stoji in vse je še v redu pri njej kot je bilo nekdaj; gotovo je pri njej še isti blagoslov, katerega je bila izprosila rajna mati.

prisivaja ulogo, ki je nemogoča, t. j. da ponemči vse avstrijske Slované in jih spravi pod nemško hegemonijo. Toda kako žalostno je to njihovo prizadevanje, spoznamo takoj, ako se spomnimo, da so se za ponemčenje avstrijskih Slovanov prizadevali vse drugačni ljudje že v dobi absolutizma in v parlamentarni dobi n. pr. Schmerling, Herbst, Plener, Smeykal in drugi, proti katerim so sedanji vodje Velikonemcev prave ničle. — Ako pa so se tudi oni politični junaki naposled morali prepričati, da so se lotili nečesa, kar nadkriljuje njihove moči, česa potem pričakujejo politični komedijanti kakor so Wolf in Schönerer? Niti tedaj, ako bi se Avstrija povrnila k absolutizmu, da pomaga nemški zmagi, ne bi nemški živeli mogel prevladati Slovanov že radi tega, ker je v Avstriji samo 8 milijonov Nemcev, a 17 milijonov Slovanov. Pri tem Slovani silno napredujejo v političnem in kulturnem oziru ter so si nabrali toliko moč, s kakoršno morajo računati vsi avstrijski Velenemci. Zato je čas nemški nadvladi v Avstriji minil za veke.

Na Francozskem preti nova ministerska kriza, vzrok kateri da je carjev obisk v Franciji. Na vrsti so, kakor poročajo francoski listi, socialistična ministra Millerand in Baudin, vojni minister André, katerega utegne nadomestiti general Boisdeffre in še par drugih ministrov. Zlasti se govori o odstopu Milleranda, ki je po shodih zabavljal čez carja.

Vojška v Južni Afriki. Angleški poveljnik lord Kitchener, o katerem se je že enkrat govorilo, da je pustil vrhovno poveljništvo, je zopet na pobegu. Lord Kitchener zahteva od angleškega vojnega ministra zopet novih vojakov. Ta pa mu jih ne more dati, ker je skoro že itak vse, kar je moškega in za rabo, v Južni Afriki. Zato se Kitchener kisto drži in hoče pustiti poveljništvo. Bodo ga že zopet pomirili, če ne, pa bodo dobili drugega. Večkrat, kakor Kitchener, tudi kaki drugi poveljniki ne more od Burov tepen biti. Nadalje pa angleški narod ni nič več zadovoljen s Kitchenerjem, ker uvidi, da ta mož preveč surovo postopa z Buri.

Dopisi.

Sv. Ana v Slov. gor. (Veselica.) Kako uspešno in plodonosno deluje naše pred dvema leti ustanovljeno bralno društvo tudi za pošteno razveselitev in zabavo svojih članov, kaže dovolj jasno to dejstvo, da je priredilo tekom tega časa že sedem veselice z deseterimi igrokazi. Nekako novo, sveže življenje je zavladalo v tem času med probujeno mladino, ki se je začela zavedati svojih dragih narodnih svetinj. — Dosedanji nastopi naših vrlih kmetskih diletantov so pokazali, da se začnemo tudi ob meji zavedati, da smo — Slovenci! Izmed dosedanjih veselice se je brez dvoma obnesla najboljše zadnja 8. septembra. Igralci se niso le dobro naučili svojih ulog, ampak videlo se je pri vsaki kretnji, da so se zamislili tudi — v vsebino; zato so uprizorjali nepriljeno, živahno in neboječe posebno prvo igro, znano burko: »Pravica se je skazala«, ki je prirejena nalašč za odre na deželi. Še je igral smeh na veselih obrazih mnogoštevilnih gledalcev, ko nas presenetila druga igra s svojo resno, vzvišeno vsebino, znana »Lurska pastirica«, ter izvalja začudenje in resnično ginjenost. Vsebinsko tvori znani čudež v Lurdu in ozdravljenje slepe hčerke brezverne, a slednjič spokorjene grofice. Igra se sicer ne more ponášati s posebno dramatično dovršenostjo in doslednostjo v slikanju posameznih značajev, posebno Bernardika ne nastopa taka, kakoršno smo bili navajeni občudovati do sedaj iz knjig o tem čudežu, dozdeva se nam v igri pregostobesna, ki posebno rada govori — o sebi in ne posebno ponižno. No, to so malenkosti, ki niso ovirale lepega uspeha, ki bi bil seveda še večji, ako bi občinstvo ne čakalo v nestrpnosti dolgih odmorih

med posameznimi prizori. Posebno dobro ste rešile svojo nalogo grofinja s svojo hčerko in ganljiv je bil sklepni prizor: procesija pred čudežno jamo, spremljana s čistimi, milodonečimi glasovi krasne pesmi. In tako se je ob pol edenajstih končal prezanimivi večer, ki ostane vsakemu gledalcu v veselem spominu. Na to se je razvila jako živahna prosta zabava z veselim petjem, k čemur so največ pripomogli nam dragi gostje od sv. Benedikta in ostali smo navdušeni za vse lepo in dobro do njih v veseli družini v nadi, da nas v kratkem združi spet enaka svečana prilika.

H koncu ne smemo pozabiti na domačega gospoda kaplana, kateri je s prigovarjanjem in požrtvovalnim trudom zbral in vodil naše vrle kmetske fante in dekleta, da so nas razveseljevali z dovršenim igranjem, na g. Jos. Krambergerja, ki je blagohotno prepustil svoje zasebne prostore. Obema, kakor tudi igralcem bodi izrečena najsrčnejša zahvala! Ti pa, mlado bralno društvo: Rasti in razcvitaj se ter zberi v svoje okrilje tudi one, ki še do sedaj niso ali nočejo spoznati tvojega velikega pomena! Na svidenje!

Eden izmed navzočih.

Iz Stavenskega vrha. (Vstanite, mladeniči!) Blagovolite gospod urednik sprejeti v vaš cenjeni list »Slov. Gospodar« ta le kratki dopis. Malokdaj vam kdo kaj dološlje iz našega kraja. Znano vam je, da je resnica, da največ pohujšanja in nevere izhaja po branju slabih knjig in časopisov, posebno dandanašnji, ko se povsod silijo in obilno ponujajo. Taki slab časnik je dandanes na primer »Štajerca«, po domače bolj umevno giftna krota, ki že tudi v našem slovenskem kraju tu pa tam reglja in skače. Ta ptujski kramarček laže in piše čez gospode duhovnike in slovenske advokate in si na vse mogoče načine prizadeva, katerega poštenega rodoljuba ob dobro ime spraviti. In če ima kateri tega nemčurčka naročenega, naleze se kmalu istega duha.

Zatorej mladeniči Stavenski, prizadevajte si širiti dobre časnike, kakor je na primer »Slov. Gospodar«, »Naš Dom« in knjige družbe sv. Mohorja. Mladeniči, ne zamudite te lepe naloge, da bomo ponos in dika našega slovenskega naroda. »Štajerca« moramo odstraniti in one posestnike, kateri so na tega kramarčka naročeni, podučiti, da se naročijo na dobre časnike, kateri so v krščanskem duhu pisani. Potegujmo se za naš materin jezik in ravnajmo se po Slomškovem geslu: Vse za vero, dom, cesarja. Mladeniči, ne pozabite, kaj so že nekateri pisali, in tako recimo tudi mi: Ptujkega lažnjivega kljukca v peč, »Slov. Gospodarja« na mizo, »Naš Dom« pa v roke.

Mladenič Stavenski.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. Profesorsko mesto za dušno pastirstvo na mariborskem bogoslovju je prevzel preč. g. prelat Karol Hribovšek, za pravoslovje preč. g. kanonik Jožef Majcen.

Novi notar v Kozjem. Gosp. dr. Jos. Barle, notar v Trziču, je premeščen v Kozje.

Imenovanje. Poštnim praktikantom v Mariboru je imenovan g. Milan Zemljčič.

Na mariborsko gimnazijo sta došla letos gg. prof. dr. Leopold Poljanec iz Kranja in suplent dr. Anton Dolar iz Dunaja. Prvi poučuje naravoslovje, drugi jezike.

Poroka. Dne 1. oktobra se je poročil naš rojak gosp. dr. Viktor Kac iz Šmartna pri Slov. Gradcu z gospico Anico Bernardi, hčerjo veletrgovca v Spod. Dravogradu. Bilo srečno! Gospod dr. Kac se s 15. t. m. naseli v Mariboru kot zobozdravnik.

Trtna uš. Kot po trtni uši okužene so razglašene občine Lembah, Bergental, Razvanj, Pivola in Slivnica.

Nov časnik. V naši tiskarni je začel izhajati nov časnik z imenom: «Občinski časnik. Strokovni list za slovenske občine». Izdajatelj, lastnik in odgovorni urednik je g. Ivan Kač. Izhaja vsaki mesec dne 1. in 15. ter velja za celo leto 8 K, za pol leta 4 K, za četrt leta 2 K. — Naročnina se pošilja upravnistvu in dopisi uredništva v Žalec na Štajerskem.

Na konjski dirki v Mariboru dne 29. t. m. so si slovenski konjereji s svojimi lepimi in brzimi konji pridobili častno mesto med dirkalci. Pri začetni dirki je prišel prvi na določeno mesto g. Anton Slavič iz Grab s «Tonijem». Toni je obletel 2105 m v 3 m. 51 sek. Pri dirki za darilo ljutomerskega dirkalskega društva bil je zopet Slavičev «Toni» na prvem mestu. Prevozil je 2180 m v 4 min. 13 $\frac{1}{3}$ sek. Odkar obstoji mariborsko dirkalsko društvo, še na njegovem dirkališču nihče ni tako brzo dirkal. Tudi za to je dobil g. Slavič darilo. Četrto darilo pri tej točki je dobil g. Matjaš Kranjc iz Šalincec, peto darilo g. Anton Bežan iz Šalincec. Pri dirki za dunajsko darilo je dirkal Slavičev «Toni» tretjkrat ter prišel kot četrti na mesto. Pri dirki za tezensko darilo je bil prvi g. Anton Petovar iz Bunčan, drugi pa g. Anton Bežan iz Šalincec.

Atilo so iskali pod cerkvijo sv. Roka na Bregu pri Ptuj. Sreča jim menda ni bila mila, kajti prenehali so s kopanjem.

V Hrastniku pri Trbovljah je ameriška gugalnica ubila 15letnega Karola Gorimška. Padel je iz gugalnice ter se tako hudo poškodoval, da še je isti dan umrl.

V Šmarju pri Jelšah na c. kr. sodnji še sedaj niso dvojezični pečati in dvojezične tiskovine v rabi, in napis pod orlom še je vedno samo nemški. Društva in občine bodo morale zahtevati, da se v tem oziru ugodi ravnopravnosti!

Kam s krompirjem? Na Spodnjem Štajerskem se pridelava veliko krompirja, posebno po ravninah. V «Slovenskem Listu» je objavil slovenski rojak v Aleksandriji dr. Karol Pečnik jako poučen članek o izvozu krompirja. Ta članek je dalo uredništvo omenjenega lista ponatisniti. Dobiva se za 10 h, ki se naj pošljejo v znamkah. Naslov: Uredništvo «Slov. Lista», Ljubljana. Mi ne moremo dovolj toplo priporočati te knjižice. Nahajala bi se naj v roki vsakega slovenskega kmeta in mladeniča. Naravnost dolžnost je, da si naročijo knjižico naša bralna društva in naše mladeniške zveze. V društvih in zvezah naj se potem skupno knjižica temeljito preštudira. Korist ne bo izostala.

Od Sv. Jurja ob Ščavnici. Predragi «Slov. Gospodar», Jurjevske Slovenke so vselej tvoje, tako sijajnega procvita. Pa žalostne smo, ker vidimo, da se tu in tam širi med našimi Jurjevskimi fanti ptujski kramar «Štajerca». Tudi našega cerkvenega očeta sin ima naročenega «Štajerca», torej celo taki, kateri bi moral v tem oziru vzgled dajati drugim fantom. Zdaj pa še take liste širi. Jurjevska dekleta so zdaj sklenila, da s takimi fanti ne bodo govorila, kateri «Štajerca» berejo, posebno pa še s takimi ne, kateri ga imajo naročenega. Slovenke, vse za domovino, trud in kri, — Slovenski narod naj živi!

Jurjevčanka.

Strel skozi okno. Na Stranica v Marinšek-Videnšekovi koči prebivata dve ženski, mati in hči, obe sta šivilji. Mlajša je minoli petek zvečer ob osmi uri sedela na klopi pri mizi poleg okna in za večerjo si rezala kruh. V tem času pa je od zunaj skozi okno v sobo ustretil nekdo s puško. Kroglja je ženski prevrtala desno ramo in potem na svojem potu dalje obtičala v steni. V soboto je iz Konjic prišla komisija na lice mesta in opravila svojo skrb. Kdo-li je zlikovec, tega še sedaj ne more nihče reči z gotovostjo.

V Velenju blizu cerkve «pri Sv. Brikciji» je umrl po šaleški dolini dobroznani

posestnik in usnjar g. Dovnik. Svetila mu večna luč.

Provinciala usmiljenih bratov v Gradcu, o. Em. Leitnerja, je zadela kap. Malo je upanja, da ozdravi.

Nekaj spominov iz svojega življenja priobčuje gosp. dr. Karol Glaser v tržaški «Edinosti». Mi visoko spoštujemo g. pisatelja in njegovo delovanje, toda gotovo govorimo v imenu vseh štajerskih rodoljubov, ako prosimo «Edinost», da te «spomine» ustavi.

Domače slovstvo. Ravnokar je izšla 4. številka «Voditelja», znanstvenega bogoslovnega lista. S to številko je končan štrti letnik, ki šteje 32 pol ali 512 strani z raznovrstno vsebino iz vseh bogoslovnih strok.

Proč od Gradca! Leta 1902. bodo imeli v Gradcu Nemci veliko pevsko slavnost. Za to nemško slavnost je dovolila dežela 16.000 K. A ker je dežela po dobri tretjini slovenska in Slovenci plačujejo dobro tretjino deželni davkov, bode šlo za to slavnost blizu 6000 K slovenskega denarja v Gradcu. Doma na Spodnjem Štajerskem pa ljudstvo s strahom in trepetom gleda v bodočnost, iz katere se mu reži kruta beda in siromaščina, kajti letošnje vreme in letošnje povodnji so uničile po marsikaterih spodnještajerskih krajih vse upanje. V Gradcu bodo Nemci peli, pili in vriskali, delavno ljudstvo na Spodnjem Štajerju pa bode stradalo in gladovalo. Vendar podporo bodo dobili nemški pevci v Gradcu.

V Logarovcih blizu Sv. Križa na Murskem polju je bila dne 29. sept. 1901 volitev občinskega predstojnika, pri kateri je bil zopet enoglasno izvoljen g. Franc Štuhec obč. predstojnikom in gg. Jakob Zmazek in Jožef Slekovec svetovalcem. Gosp. F. Štuhec opravlja to službo že od leta 1880.

Iz šole. Na nemški šoli v Št. Ilju je imenovan nadučitelj g. Viktor Höltschl. Kot učitelj v Selnico ob Dravi pride g. Fr. Jamšek iz Št. Florjana ob Boču.

Okrajni zastop v Rogatcu se je sestavil dne 25. sept. tako-le: Josef Simony, načelnik; dr. Fr. Schuster, načelnikov namestnik; odborniki Johann Einfalt, Karl Ferschnig, Johann Stoinschegg in Luka Trofenik (Slovenec). Okrajni zastop je po večini nemški. In to v rogaškem okraju, v sredini med Slovenci. Ondotnim narodnjakom želimo še nadalje prav sladkega spanja. Le spimo, bomo vsaj svojo propast zaspali!

Slovenski rekrutje. Od slovenskega mladeniča-rekruta smo prejeli naslednje vrste: Dragi! Letos gremo v vojaške oblečemo vojaške suknje, katere bomo nosili dolga tri leta. Tužnim srcem poslavljamo se od svojih sorodnikov, od mile naše domovine, od ljubih naših tovarišev. Da, od naših tovarišev bode nam menda najtežje slovo, od tovarišev, prijateljev, s katerimi smo stopili zadnji dve leti v tesno zvezo. Pripravljene imamo najlepše načrte za našo organizacijo, za naše združenje. A sedaj odlagamo naše orodje, mi se poslavljamo od našega delovanja, naše delovanje bomo zamenjali z vojaško službo in nosili bomo ter se vadili s smrtonosnim orožjem. A nikar obupati! Našega življenja se začneja takorekoč drugi del, dosedaj smo bili še sploh med mladimi, ali sedaj stopimo v življenje, iz katerega se povrnemo za tri leta kot izkušeni možje! Čaka nas marsikatera bridkost in težava, katere bomo z božjo pomočjo srečno prestali. Bodimo prepričani, da se bomo marsikomu koristnemu priučili, spoznavali bomo značaje tujih narodov in tudi našega ljudstva po drugod. Spoznavali bomo tudi nadalje dobre in slabe lastnosti naših slovenskih mladeničev, kateri bodo istočasno z nami služili. A mi obnašajmo se tako, da bomo delali čast svojemu narodu. In v poznih naših letih se bomo spominjali, da smo služili nekda v mladosti častno svojo težko službo. Ako se pa enkrat pred nami razvije vojaška zastava in nam zapoje tromba in boben, bodimo pripravljeni vsaki čas darovati svojo lastno kri za milo

domovino. Vi pa, dragi mladeniči, kateri ste že morebiti pretrpeli to, kar nas čaka, vi pa vstrajajte na začetem potu. Organizacija vaša rasti in procvitaj! Bojujte se krepko za naše narodne pravice po geslu: Vse za vero, dom, cesarja! Spominjajte se pa tudi večkrat nas, vaših tovarišev v vojaški suknji. Rekruti, bodimo vselej čvrsti in jekleni. Korajžno naprej! Na zdar!

Novinec.

Novo postajališče „Želje“ se odpre z dnem 1. oktobra med postajališčem Paka in postajo Velenje na progi Spod. Dravograd-Velenje, omejeno na osebni in prtljažni promet. Čas prihoda in odhoda je že razviden na zimskem voznem redu. Vožne karte izdaje ondotni gostilničar Fran Skaza.

Duhovniške vesti. Č. gosp. kapelan v Hočah Matjaž Slavič odide v višje duhovniško izobraževališče Avgustinej na Dunaj. Predstavljeni so č. gg. Roman Škerbs iz Majšperga v Poljčane, Fr. Cerjak iz Poljčan v Šmarje pri Jelšah, Iv. Vogrinec iz Majšperga v Hoče, Fr. Gosak iz Žreč k Sv. Andražu pri Ptuj, g. Marko Žičkar iz Griž v Konjice, Ferdo Pšunder iz Vojnika v Griže.

Župnijo Kostivnico je dobil ondotni provizor č. g. Franc Višnar.

Iz Marenberga. Dne 15. septembra t. l. je imela podružnica družbe sv. Cirila in Metoda iz Vuhreda in Marenberga v gostilni «Pri stari pošti» svoj letni občni zbor. Predsednikov namestnik navdušeno pozdravi vse došle goste, potem sledi letno poročilo blagajnika, in na to se vrši volitev novega odbora. V odbor so bili voljeni sledeči č. gg. Jurij Žmave, predsednik; Aug. Hecl, namestnik; Jos. Črnko, blagajnik; Gašp. Zrnko, tajnik; Fr. Saloven, Artur Klobučar in Simon Ternek, odborniki. — Vkljub slabemu vremenu in visoki Dravi, povsod je bil brod zaprt in so morali na Vuzenico čez most, se je vendar nabrala tolika množica odličnih gostov, med drugimi tudi dva Srba, da so bili vsi prostori napolnjeni. Najlepsi dokaz temu je, da se je nabralo isti večer od radodarnih rodoljubov za družbo sv. Cirila in Metoda 94 K 80 v. Skoraj polovica več kakor lani. Mi napredujemo! Srčna hvala vsem dragim in milim gostom, ki so nas počastili iz Maribora, Slov. Gradca in iz vseh sosednjih župnij lepega zelenega Pohorja! Posebno hvalo pa izreka odbor vrlim pevcem in izurjenim tamburašem iz Vuhreda. Vi nas s svojim milim tamburanjem niste samo razveselili, ampak iznenadili in očarali. Bog vam povrni ves trud! Kmalo vas zopet želimo slišati v Vuhredu. Na veselo svidenje!

Iz drugih krajev.

Državni zbor je sklican s cesarjevim pismom za dne 17. oktobra k nadaljnjemu delovanju.

V tržaškem občinskem zastopu se je izvršil nezaslišan škandal. Slovenski odbornik dr. Rybar je ostro prijel italijansko večino, ker je sklenila, da se ne udeleži pogreba škofa Šterka, in ker se ga tudi resni udeležila. Omenjal je tudi židovski upliv v večini tržaškega občinskega sveta. To je Italijane tako razkačilo, da so s silo odstranili dr. Rybara in še enega slovenskega zastopnika iz občinske svetovalnice. Kaj takega je nezaslišano! Z dr. Rybarjem ni žaljen samo narod tržaški, ki ga je volil, ampak ves slovenski narod. Za tako predrzno in neolikano ravnanje Italijanov mora priti kazni, Slovanom pa zadoščenje.

Pri govoru obtičal. V Ljubljani je pozdravil iz Kitajske se vračajoče nemške vojaške fml. Chavanne. Odgovoril je v imenu Nemcev major Förster, a primerila se mu je nesreča, da je obtičal v govoru in še le po večjem odmoru je mogel nadaljevati.

Čudež pred francoskim kasacijskim dvorom. Neki Gabrijel Gargon — kakor poroča «Slovenec» — je dobil v pravdi z železniško družbo orleansko 60.000 frankov

odškodnine in dosmrtni letni dohodek 6000 frankov, ker je bil poškodovan pri železniški nesreči pri Montmoreau in ker so strokovnjaki konstatovali njegovo neozdravljivost. Železniška družba je zgubila pravdo v prvi in drugi instanci. Sedaj je družba rekurirala na kasacijski dvor, češ, da je odškodnina previsoka. V tem času pa je za neozdravljivega od zdravnikov proglašeni Gargon podal se na božjo pot v Lourdes in bil ondi — ozdravljen, dasi se je znanstveno konstatirala njegova neozdravljivost. Kaj bode sedaj naredil kasacijski dvor? Vsak se lahko prepriča, da je Gargon sedaj ozdravljen, a to ozdravljenje se ni moglo izvršiti naravnim potom, ker znanstveniki in veščaki so izrečno izjavili se, da se Gargon ne more ozdraviti naravnim potom, tedaj se je moralo izvršiti nadnaravnim potom. In to naj bi pripoznal francoski kasacijski dvor? Čudeži so vendar, pravijo nekateri ljudje, nemogoči, torej po nazorih takih ljudi ni čudežev, torej tudi Gargon ni čudežno ozdravljen in to baje tem manj, ko je že Napoleon III. Lurški Materi Božji prepovedal, da se ne sme prikazovati. Toda — ozdravljen je pa Gargon vendar-le; kasacijskemu dvoru skoro ne bi drugega preostalo, kot reči: »To nas nič ne briga!« Čudežev delati nima noben pravice in to tem manj, ker so čudeži prepovedani. Kaj pa je z denarno odškodnino Gargonu. Ker je Gargon znanstveno pripoznan neozdravljivim, torej vendar ne more biti sodnijski proglašen ozdravljenim. Ozdravljen je pa Gargon vendarle. Lahko smo radovedni na sodbo francoskega kasacijskega dvora.

Rodna trta. Antonu Mairju v Kurtatsch na Tirolskem je jedna trta tako bogato obrodila, da je na njej 736 grozdov.

Nadvojvoda Franc Ferdinand je zapustil Cirknico, kjer je bival za časa manevrov, lep spomin. V svoji spalni sobi je imel na nočni omari sliko svoje soproge in svojega otročiča, zraven pa podobo Matere Božje z Jezuškom v naročju. To vedno nosi seboj na potovanju. Lep vzgled!

Kmet minister. Pri zadnji spremembi v danskem ministerstvu imenovan je bil ministrom za poljedelstvo kmet Ole Hansen. Nedavno je hotel z njim govoriti nek časnikar, a dobil ga je na polju, ko je sejal ozimino. Minister Ole Hansen ne prebiva v sijajni palači marveč v priprosti kmečki hiši ter oskrbuje svoje posestvo kakor navaden priden kmetovalec, seveda v izgled drugim. Res, pravi — poljedelski minister.

Čevlji so ju izdali. Te dni sta v Badenu dva lopova udrila v neko vilo. Prej nego sta udrila v sobe, sezula sta si čevlje, da ne bi delala ropota. Med tem je gospodar vile nekaj slišal in vstal, da vidi, kaj je. Lopova sta na to pobegnila zopet skozi okno. Hišni našli so na to pred salonom čevlje, katere je hišni gospodar postavil na najnižje okno, prepričan, da se tatova povrneta po nje. On sam se je z družino vred skril na vrtu, kjer so skupno pričakovali lopova. In res sta se tatova povrnila po svoje čevlje; tako so ju prijeli in spoznali v njih svoja — soseda, o katerima ne bi bili nikdar niti sumili, da se bavita s takim rokodelstvom.

Prestolonaslednik in trgovec razglednic. Na vojaških vajah v Doljem Miholetu prodajal je neki starec razglednice. Nekega dne približa se našemu cesarju in njegovemu spremstvu, nakar so ga orožniki aretirali, ker je brez dovoljenja došel na vežbeni prostor. Starec začel je jokati. Njegov jok vzbudil je pozornost prestolonaslednika Franca Ferdinanda, kateri je razjahal konja in pristopil k orožnikom: »Pustite siromaka na miru«, dejal je prestolonaslednik in pričel kupovati razglednice od prestrašnega starca. Njegov izgled posnemali so tudi drugi, in starec je kmalu razprodal vso svojo zalogo.

Kuga v Napolju. V Napolju je 12 oseb zbolelo za kugo na neki ladji. Na novo ni nihče obolel. O treh na novo zbolelih se je sumilo, da so kužni, a ni res. Varstvena

sredstva se rabijo vedno strožje. Mesto je razdeljeno v zdravstvena okrožja, da se lažje nadzira. Dvozili so veliko množino »seruma Lustig« iz zavoda v Bernu. Vsi zdravniki v bolnici in v pristanišču so v disciplinarni preiskavi, zakaj niso o pravem času zasledili kuge. Med ljudstvo se je v mnogo tisoč izvodih razširil pouk, kako se varovati kuge. Japonski zdravnik Kmesato, ki je skupaj z zdravnikom Yersia našel kužnega bacila, je rekel, da se bo bolezen kmalu zatrla. Združene države severoameriške so naznanile, da nobene ladije iz Napolja ne puste v Ameriko, dokler nevarnost ne preneha. Ladja »Washington«, ki je hotela v Brazilijo, je morala ostati v Napolju.

Nemški cesar služi ruskemu carju. Cesar Viljem je pred kratkim prijezdil v uniformi ruskega grenadirskega polka v obmejno mesto Wischtygen, katero je dne 24. t. m. požar uničil. Cesar Viljem je prebivalstvo tega ruskega mesta ogovoril nekako tako-le: »Njegovo Veličanstvo car Nikolaj, Vaš vzvišeni gospodar, moj ljubi prijatelj, je čul o Vaši nesreči in Vam po mojih ustih sporoča, da ga je Vaša nesreča zelo užalostila, ter Vam izreka svoje srčno sožalje. Toda še več! Pošilja Vam po meni kot dokaz Svoje očetovske skrbnosti dar 5000 rubljev. Iz tega spoznate, kako oči Vašega presvetlega vladarja gledajo do mej njegove države, in kako njegovo srce vse svoje podložnike objema v ljubezni.« Cesar Viljem je končal svoj govor s »hura« kliči na ruskega carja. — Nemški cesar se je sam ponudil carju za ta posel, kajti sicer ima ruski car za enaka pota svoje služabnike.

Potopil se s konjem in vozom. Dne 18. m. mes. je prišel v Dol. Dubravi kmet Urban Gjuras k svojemu rojaku mlinarju, da mu posodi konja in voz, da si pripelje domov one male pridelke, katerih mu še ni odnesla narasla včda. Dobil je konja in voz, a nesreča je hotela, da se je na cesti, ki vodi tik Drave, udrlo pod vozom kos zemlje in voz je padel s konjem in vozom vred v vodo. Naslednjega dne so našli konja in voz, a tretji dan mrtvega Gjuras, kateri je ostavil mlado vdovo in malega otročiča.

Društvene zadeve.

Katoliško politično-izobražev. društvo v Šmarji pri Jelšah zboruje dne 13. oktobra t. l. ob 3. uri popoldne v Grad-ovi gostilni v Šmarji. — Dnevni red: 1. Poročilo naših poslancev o političnem stanju. 2. Govor o razmerah naših kmetov. 3. Poročilo o namerah našega društva. 4. Slučajnosti. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Zahvala. Premil. knez in škof dr. Michael Napotnik so darovali, kakor vsako leto, tudi letos za dijaško kuhinjo v Mariboru 50 K, in za ta velikodušni dar revnim dijakom izreče jim najpristrčnišo zahvalo predstojništvo.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali vsaki po 10 K naslednji p. č. gg.: župnik Martin Meško, dež. sodnijski svetovalec dr. Vovšek, odvetnik dr. Iv. Klasinc, vojaški kapelan Rado Marzidovšek, dr. Franc Firbas, c. kr. notar v Mariboru, in 14 K dr. Viktor Kac, zdravnik v Slov. Gradcu.

Za slov. šolo v Mariboru: maturanti mariborski ob priliki svoje veselice 40 K.

»Zveza slovenskih posojilnic« ima v četrtek, dne 17. oktobra l. 1901 ob 10. uri predpoldne v »Narodnem domu« v Celju redni občni zbor. — Pri občnem zboru ima vsaka v »Zvezi« stoječa posojilnica le en glas ter sme biti zastopana po pooblaščenju. Udeležiti občnih zborov se sme pa tudi vsak član v »Zvezi« stoječe posojilnice, toda le pri posvetovanju, ne pa pri glasovanju.

Za mariborsko šolo je daroval »neimenovan« 2 K.

Velikodušno darilo. Za slovenske šole v Muti, v Marenbergu in v Mariboru je da-

roval veleč. g. Tomaž Mraz, vpokojeni dekan Vuzeniški za vsako 40 K skupaj 120 K. Ti-sočero Bog plati.

Katol. polit. izobraževalno društvo v Šmarji pri Jelšah je svojo čitalnico odprlo dne 29. septembra t. l.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Sv. Lovrencu nad Mariborom se »neimenovanemu« dobrotniku, kateri je za njo daroval v uredništvu »Slov. Gospodarja« 2 K, prav iskreno zahvaljuje. Bog plati.

Kmet. bralno društvo v Staremtrgu tik Slov. Gradca priredi v nedeljo, dne 13. t. m., tombolo v prid bral. društva. Začetek bo ob 1/2 5 popoldan v Petričevih prostorih. Potem bo prosta zabava. K mnogobrojni udeležbi od blizu in daleč vabi odbor. — Isto društvo bo imelo v nedeljo, dne 13. t. m. ob 1/2 3. uri popoldan, izredni občni zbor v Petričevih prostorih. Dnevni red: 1. Pozdrav predsednikov; 2. Volitev jednega novega odbornika; 3. Poročilo tajnikovo, blagajnikovo in knjižničarjevo; 4. Govor o važnosti društva zlasti v sedanjem času; 5. Nabiranje novih udov in pobiranje zaostale udnine; 6. Slučajni predlogi in nasveti.

Predsednik in tajnik.

Iz Ptuja. Odbor društva »Dijaška kuhinja« v Ptuju je v svoji seji dne 24. septembra sklenil, da se otvori obednica za uboge slovenske dijake tudi za novo šolsko leto 1901/2 l. oktobra t. l. ter prosi tem potom p. n. blage dobrotnike ali mesečnih ali letnih prispevkov, ki se bodo izkazali koncem vsakega tečaja v »Slov. Gospodarju« in v »Südsteir. Presse«. — Naj ne trkamo zastoj — dragi rojaki — na vaša vrata, potreba je nujna! Mnogo fantom iz tehtnih vzrokov ni mogoče preseliti se kam drugam, obračajo se toraj do vas odtod proseči pomoči. — Darovala sta za novo šolsko leto že č. g. Anton Kolarič, predmestni kaplan v Mariboru 10 K in č. g. Marko Črnko, župnik v Sevnici 10 K. — Bog plati! — Zneski se pošiljajo pod naslovom: Dijaška kuhinja v Ptuju. Predsedništvo.

Cerkvene zadeve.

V mariborsko bogoslovje so sprejeti naslednji gospodje: Ivan Alt iz Velke Nedelje, Anton Berk iz Rogačke Slatine, Josip Friedauer iz Št. Vida pri Ptuju, Adolf Gril iz Št. Ilja pri Gradiču, Iv. Hauptman iz Št. Martina pri Vurberku, Fr. Hole iz Sv. Magdalene v Mariboru, Anton Jehart iz Maribora, Ant. Jug iz Podčetrčka, Jos. Korošak iz Št. Jurija ob Ščavnici, Ignacij Kraner iz Št. Jurija v Slov. gor., Alojzij Leben iz Sv. Lenarta pri Veliki Nedelji, Franc Ozvatič iz Sv. Andraža pri Ptuju (v 3. leto), Anton Pinter iz Sv. Magdalene v Mariboru, Alojzij Sagaj iz Noršinec pri Ljutomeru, Franc Sinko iz Št. Jurija ob Ščavnici, Simon Šimone iz Ljubnega pri Celju, Jurij Šumer iz Trbovelj, Jos. Tombah iz Št. Petra pri Sv. Gorah, Anton Trinkaus iz Št. Jurija v Slov. gor. F. Šegula iz Možganec.

Gospodarske stvari.

Novi živinski sejem na Frankolovem se je pri nas dne 24. septembra t. l. jako dobro obnesel. — Živine se je priglasilo lepo število (okoli 600 glav) tako, da ni bilo pričakovati že za prvi sejem toliko, posebno še sedaj ne, ko imajo ljudje največ dela; tudi kupcev je bilo nekaj, tako, da se je kakih 20 parov prodalo. Pričakujemo, da bodo sejmi tukaj prav izvrstni, ker je lega sejmišnega prostora ravno poleg državne ceste in jako ugodna. Želimo, da se na prihodnji sejem, ki bo v pondeljek pred sv. Jožefom, to je 17. marca prihodnjega leta, živinorejci in kupci zopet obilno vdeležijo.

Krvava ušica. V nekaterih sadonosnikih pri Sv. Urbanu in po nekaterih krajih

ptujskega okraja se je pokazala. tukajšnjim sadjarjem še skoraj nepoznana kvarljivka, krvava ušica. Ta škodljivka napada samo jablane in sicer one dele, ki imajo tanko skorjo. Najrajši se naseli na mladih pogankih in vejah, razen tega napada tudi rane, katere so se naredile na deblo in vejah. Naseli še se celo na spodnjem delu debela in blizu površja ležečih koreninah. Ta ušica je rudečkasto rjavca, kaka 2 mm dolga ter ima na zadku belo tanko volno. Krvavka se nahaja v družbi ter se že od daleč vidijo beli kosmici. Če jih zmastimo, dajo od sebe rudečkasto zamazano tekočino, vsled tega so dobile ime krvave ušice. Te ušice zabodejo svoja sesala skozi skorjo, ter se redijo od drevesnega soka. Kjer se krvavka naseli, postanejo grčaste raku podobne oteklina, katere potem popokajo, ter jim dajejo vedno zadostne hrane. Ušice rijejo vedno dalje in dalje, razširjajo se vedno za brehline, dokler ne obsečejo veje popolnoma. Taka veja pride na nič ter se posuši. Nevarnost pa je tem večja, ker se uši neverjetno hitro razmnožujejo. Mlade ušice potujejo na druga mesta, ali jih raznese veter drugam. Kjer se nastanijo, naredijo takoj nove naselbine.

Škodo, katero povzroči krvava ušica, pojasnjuje najbolj njeno življenje in ogromna množina, v kateri se nahaja. Dreve zaradi nje močno oslabi, malo rodi, ali pa čisto nič. Marsikatero drevo pa se čisto posuši. Krvavko moramo zmirom in na vse moči zatirati, ako hočemo imeti kaj uspeha. Najboljše

je, če jih zmečkamo z roko, kjer se v mali množini nahajajo. Posebno moramo paziti na stare rane. Da dosežemo mrčes, ki se nahaja po razpokah in špranjah, poslužujemo se čopiča, ki je narejen iz trdih ščetin. Čopič moramo namakati v ono mrčesu smrtonosno tekočino, ki se nareja na 100 l vode tako-le: V 20 l tople vode se raztopi 8 kg mazlivega mila, dodane se med vednim mešanjem 20 l petroleja in dolijemo še naposled 60 l vode. — Drug pripomoček zoper krvavo uš se nareja na sledeči način: Raztopimo 4 kg mazlivega mila v 10 l vode, ta raztopina se mora viliti hkrati z 3 kg tobakovega izvlečka v večjo posodo, kjer se nahaja 90 l vode. Tabakov izvleček se dobi v c. in kr. tobakarni v Ljubljani.

Teh dveh sredstev se poslužujemo samo tedaj, kadar uničujemo ušico na starih delih drevesa, mladim pogankom pa rado škoduje. Da pa uničimo naselbine uši na mladih vejah in pogankih se poslužujemo škropljenja z tekočino, ki se pridela na sto litrov na sledeči način: Raztopimo 1½ kg mazlivega mila v 5 l vode in se potem vlije v 95 l vode. V to tekočino se počasi vsiplje ¾ kg mrčesjega praška. Za škropljenje rabimo navadno vinogradsko škropilnico s katero se da na visoko škropiti.

J. N.

Loterijske številke

Gradec 28. sept. 1901. 23, 21, 54, 45, 27
Dunaj » » » 6, 57, 62, 77, 55

Hennebergova svila, pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v moji tovarni, za bluze in cele obleke, črna, bela in barvana meter za 65 kr. do 14 gld. 65 kr. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pisemska poštnina v Švico je podvojena.

G. Henneberg, tovarna za svilo (c. kr. dvorni zalagatelj.) **Zürich**, 37 17—7

O k l i c.

Na prostovoljno prošnjo Vincenca Lonšek, oziroma njegovih dedičev Janeza in Jakoba Lonšek se bode posestvo vl. št. 148 kat. obč. Rečičkaves na javni dražbi v Rečičkivasi prodalo dne

7. oktobra 1901.

od 10. do 12 ure dopoldne. Izključna cena je prvotno 900 gld. ali 1800 K; ako nihče ne ponudi te svote, se bode izključalo za 700 gld. ali 1400 K.

Pri dražbi položiti je 200 K, ostanek kupnine pa se mora plačati v enem mesecu s 5 % obrestmi od dne dražbe. Tabularnim upnikom je pridržana zastavna pravica ne glede na kupno ceno; pri izključni ceni po 700 gld. ima pravico prodajalec v enem mesecu dražbo razveljaviti.

Natančnejši pogoji so na razpolago v c. kr. okrajni sodnji in v c. kr. notarski pisarni v Soštanju.

C. kr. okraj. sodnja Soštanj, odd. I. dne 9. sept. 1901.

Vsaka beseda stane 2 v.	MALA OZNANILA	Vsaka beseda stane 2 v.
Najmanjša objava 45 v.	Vsaka beseda stane 2 vin.	Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Lepo posestvo, obstoječe iz hiše, gospodarskega poslopja, njiv, travnikov, gozda, sadonosnika, vsega skupaj 25 ½ oralov, se prodaja v Gor. Radvanji št. 17.

Slivovko, jamčeno, naravnočisto, v vsaki količini, katero v izvrstnosti in konkurenčni ceni nobena trdka ne prekosi, prodaja več let obstoječa in po širokem znana „Zganjarija Lesjak“ v Brezovcu, pošta Rogatec (Rohitsch). 483 3—1

Hiša v Studencih z vrtom, vodnjakom in kletjo, blizu sv. Jožefa, se takoj prodaja. Naslov pri upravnistvu. 484 10—1

En stroj na valj in en Howestroj v dobrem stanu se prodaja za nizko ceno. Natančnejše pri hišniku glavni trg št. 1. 493 4—1

Velika stiskalnica na dva kamna se prodaja za zelo nizko ceno. Kje, pove upravnistvo. 496 1—1

Proste službe.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.70 Gradec, poste restante.“ 222

Trgovski učenec, zmožen obeh deželnih jezikov in z dobrimi šolskimi spričevali, se sprejme takoj. Tomaž Mikl in sin, trgovina z mešanim blagom pri Sv. Marjetki nižje Ptuj. 473 3—2

Službo cerkovnika išče priden mladenič. Naslov v upravn. 491 2—1

Organiški in cerkovniški pomočnik se išče. Hrano in stanovanje ima prosto in 10 K na mesec. Postranski zaslužek znaša približno ravno toliko. Naslov pove upravnistvo. 486 2—1

Poziv!

Nikola Miklenič, 30 let star, katoliške vere, vdovec, pekarski pomočnik, nazadnje v Saldenhofnu, male ter močne postave, podolgastega obraza, zdrave barve, z rujavimi lasmi in enakimi brkami (pod nosom) se sumi, da je v noči od 15. do 16. junija svojo ženo Antonijo Miklenič v Vuhredu v Dravo vrgel.

Imenovanega je neka oseba zadnjič omenjenega dne v Mariboru videla. Potem se je Nikola Miklenič sam. kakor on trdi, ob osmih zvečer v Vuhred peljal, med tem ko se je po njegovi izpovedi njegova žena proti Polčanom podala.

Pozivajo se torej one osebe, ki so obdolženca dne 15. junija t. l. med osmo in deveto uro zvečer med postajama Maribor-Vuhred z eno ženo videle, da se pri c. kr. preiskovalnem sodniku okrožnega sodišča v Mariboru št. 20 oglašijo. 489 1—1

Slovenci!

darujte za

družbo Sv. Cirila in Metoda!

Viničarja

s 4 delavskimi močmi, od katerih je jeden zmožen nemškega jezika in razume sadenje in cepljenje novih trt, se sprejme na lepo viničarijo. Pojasnila daje g. Jurij Fregl v Framu ali pa g. Vele, usnjar v Framu. 495 1—1

Slovenska trdka!

Weberjevih dedičev naslednik:

Vincenc Čamernik

oblastveno preiskušeni kamnoseški mojster

363 19—13 v Celju

Nova ulica št. 11.

Delavnica mramornatih altarjev
ter drugih umetnih kamnoseških del.

Cez 200 nagrobnih
spomenikov

različnih mramorjev, granitov in sijenitov
po najnovejših modernih načrtih

vedno v zalogi.

Vsa stavbena kamnoseška dela.

Pohištvene plošče za mizarje. — Likanje in
struganje mramora s strojno silo.

Lastni kamnolomi.

Postrežba točna.

Ceneje kot drugod!

494 3—1

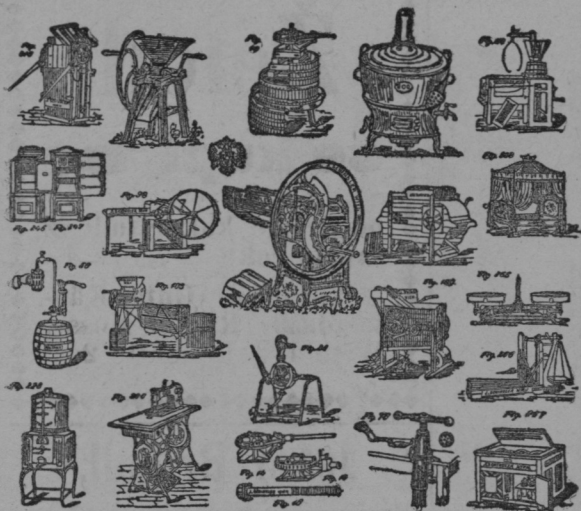
Otvoritev zaloge pohištva.

Uljudno naznanjam cenjenemu p. n. občinstvu, da sem otvoril v
Mariboru, koroške ulice št. 24.

trgovino s pohištvom.

Priporočam svojo veliko zalogo raznovrstnega pohištva po zelo nizki
ceni, zagotavljam točno postrežbo ter beležim, prosoč obilnega poseta
z odličnim spoštovanjem

Franc Pleteršek.

Janez Schindler

Dunaj III., Erdbergstr. 12,

pošilja zastoj vsakemu cenilniku v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 400 podob različnih strojev in orodja za poljedelstvo, obrt in hišne potrebe. Cene nižje kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Reelna postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni kršćanski prokupi še iščejo.

Janez Schindler,c. kr. 11
lastnik privileg.

Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

Na slovenska naročila se slovenski odgovarja.

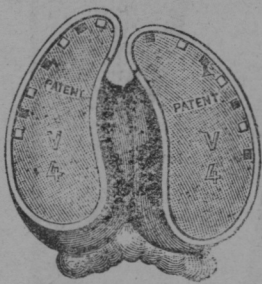
Pri kmetijski razstavi v Riednu 1901
najvišje odlikovanje z zlato svetinjo.**Podkove za vole**patent. **Zehetbauer.**Neobhodno potrebno za posestnike, go-
spodarstva, pivovarne, žganjarje itd.

Glavno zastopstvo: 455 25—1

Echinger & Fernau

DUNAJ XV, Neubaugürtel 7 in 9.

Prospekti na zahtevanje.

Novo!**Novo!****Preselitev pisarne.****Dr. Henrik Haas**si usoja naznaniti, da se je preselil
s svojo odvetniško pisarno

490 2—1

v sodnijsko ulico št. 14.

nasproti novemu sodišču.

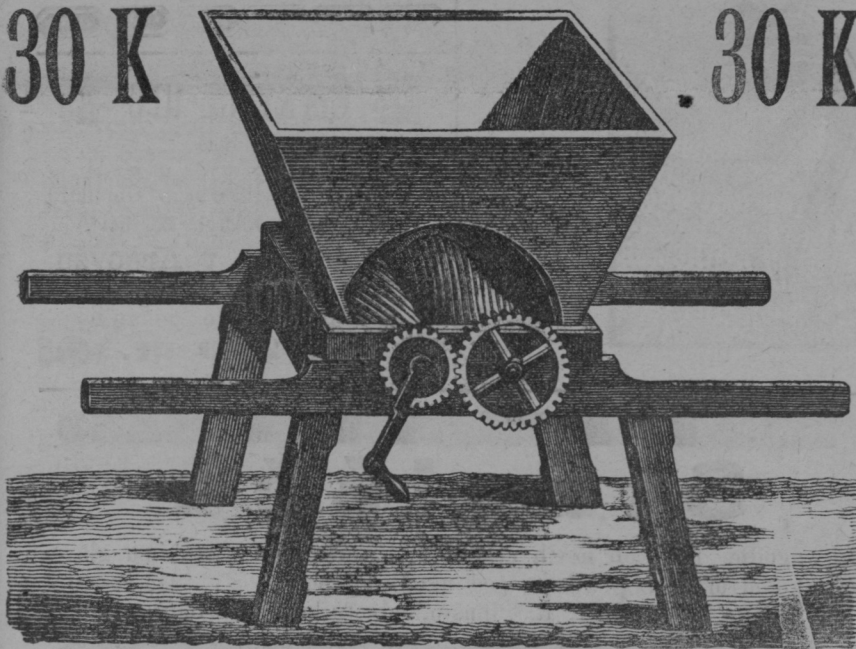
Razglas.**Sejem**, kateri je navadno bil 9. dan po kva-
terni nedelji v **Rajhenburgu**, preložen je za vselej**na 10. oktobra.**Če pa pade ta dan na nedeljo ali praznik, vrši se sejem
prihodnji dan.Ker je pričakovati kupcev, vabijo se živinorejci, da
priženejo dosti živine.**Županstvo Rajhenburg,**

470 3—1

dne 10. septembra 1901.

B. Kunej, župan.

30 K

30 K

Druzgalnica

za grozdje, cena

30 kron**Rezalnice**

za klajo in krmo,

Lušniceza koruzo, izdeluje najboljše
in po prav nizki ceni**Josip Pfeifer,**tovarna za poljedelske stroje
v Hočah pri Mariboru.**Prodaja sadja**

v Gradcu

Keplerstr. 114

zvezano s premovanjem
sadnega mošta

dne 3., 4., 5. in 6. okt. 1901.

Nobene mitnine.

Prost vstop.

dr. Graf,

župan.

„Vzajemna zavarovalnica“

v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medjatova hiša

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi
zvonov proti poškodbam. — Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju
Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.**„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.**Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni
zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

524 20

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!**Svoji k svojim.**

Vsaka gospodinja in mati

se mora blagrovati, katera
rabi z ozirom na zdravje,
varčnost in dobri okus
Kathreiner-Kneippovo sla-
dno kavo (pristno samo v
znanih izvornih zavitkih).

Želod

se kupi

po dražbi kakor tudi iz
proste roke. 448 3-3

Ponudbe na »Guter Käu-
fer 4258« Rudolf Mosse,
Wien I, Seilerstätte 2.

Jožef Brandl,

izdelovalec orgelj 24-10 v Mariboru

se priporoča za stavbe orgelj
vsake velikosti po najboljših si-
stemi. — Prevzamem tudi pre-
novljenje, popravke in uglasbenje
orgelj. — Spričevala od zgotov-
ljenih orgelj so na razpolago.

Trgovski učenec

vešč slovenskega in nem-
škega jezika se sprejme v
trgovini mešanega blaga pri
M. Petersiču v Stridovi na
Ogerskem. 475 3-2

Cerkvene ure

2 izdelujeta

brata Ignacij in Jožef Berthold
(sina rajnega Andreja Berthold.)

Izdelovalnica v Arnovžu
(Ehrenhausen na Štajarskem.)

Dosedaj je bilo oddanih

čez 200 ur.

Ostanki
od sukna
40 do 50%
cenejši!

Pri nakupovanju 464 4
manufakturnega in
suknenega blaga
se opozarja na
tvrdko

Worsche & Deu
pri »škofu«
Maribor Gosposka ul. št. 3, Maribor

Novozidani
prodajalnični prostori
I. nadstopje

Sukno za prevlako pohištva, preproge,
odeje, koci, robci, zaloga belega damasta,
tkanine in platna. — Najnovejše sukno za obleke
in barhenti. Na drobno in na debelo.

● Zelo nizke cene. ●

Odeje iz atlasa in satina
izgledajo kot svila
3-90 gl.

Za bolne na želodcu in stare ljudi. 495

Konjak star, iz domačega vina, pošilja franko 4 stekl.
za 6 gold., 2 litra za 8 gld., novi konjak 2 litra za
4-80 gld. **Benedikt Hertl**, grajščak, Golič
p. Konjicah, Štaj.

1 stekl. za 1 gld. 50 kr. se dobi pri **Al. Quandest**, gosposka ulica, Maribor.

Stavišča

jako ugodne lege ob novih cestah v Mariboru, prav blizu glav-
nega kolodvora, se prodajo pod ugodnimi pogoji. 485 3-2
Več se izve pri dr. R. Pipuš-u, odvetniku v Mariboru.

Jošt-Kreuzberger

v MARIBORU, Koroške ulice,

iz mesta in dežele, da sem prevzel sedaj jaz to gostilno.
Trudil se bom vsem ceno in dobro postreči. — Kmetom,
ki prihajajo v soboto na sejem, se še posebej priporočam.

Udani

445 10-3

Fran Čirič,
gostilničar.